

Norges Autoriserte
Regnskapsføreres Forening

- Øvre Vollgt. 13, 0158 Oslo
- Postboks 99 Sentrum, 0101 Oslo
- Telefon 23 35 69 00
- E-post: post@narf.no

FINANSDEPARTEMENTET

10. JUN. 2005

Saksnr. 04,2220-16

Arkivnr.

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref.:
04/2220 SL MJP/rla

Vår ref.:
fs0517/hko

Dato:
7. juni 2005

HØRING - FORSLAG OM FRIST FOR INNSENDELSE AV SØKNAD OM GODKJENNELSE AV FoU-PROSJEKT ETTER SKATTEFUNN-ORDNINGEN (SKATTELOVEN § 16-40)

Det vises til departementets brev av 8. april 2005 der det bes om kommentarer til forslag om å innføre frist for Skattefunn-søknader. NARF har behandlet saken i sitt fagutvalg.

NARF har ingen overdreven tro på at en frist vil bidra til en bedre spredning av Skattefunn-søknader sett hen til året i sin helhet (annet enn at fristen i seg selv kan bli et skille), ei heller at det vil være et avgjørende incentiv for virksomhetene til å bli mer strategiske og systematiske i sin FoU-aktivitet. Slike hensikter bør for øvrig heller ikke være grunnleggende for å innføre en frist, selv om vi selvsagt er enig i det fordelaktige og ønskelige i at virksomhetene blir mer bevisste i så måte. For å oppnå dette oppfordres i stedet til sterkere fokus på andre typer motiverende tiltak, som f.eks. enda bedre og mer målrettet informasjonsvirksomhet.

NARF har derimot forståelse for de utfordringer og problemer som sent innkomne søknader reiser i forhold til saksbehandlingen. Slik sett har vi ingen prinsipielle motforestillinger mot at det gis fristregler med hensyn til dette. Siden det likevel finnes ulovfestet allerede i dag (jf. "preliminær" søknadsfrist/retningslinjer fastsatt av Norges forskningsråd), vil en regulering heller ikke forrykke det faktiske forholdet – snarere gjøre ordningen mer tilgjengelig og forutsigbar for søkeren. Det viktigste fra vår side er derfor heller hvordan en fristordning skal innrettes, og dernest fastsettelsen av selve fristen.

Når det gjelder innretningen skisseres det i høringsnotatet tre alternative løsninger, benevnt som henholdsvis "retningslinjealternativet", "forskriftsalternativet" og "blandingsalternativet". Som departementet også

foreslår, er det vår klare mening at "blandingsalternativet" er å foretrekke av de tre. Dette skyldes at man under denne løsningen både er sikret å få søknader som er inngitt før fristen realitetsbehandlet i det angjeldende året, samt at retten til å ta med kostnader pådratt før godkjenningen holdes intakt. Etter vår mening er særlig det siste viktig. I den forbindelse vil for øvrig det såkalte "forskriftsalternativet" poengteres som minst ønskelig fordi løsningen rammer vilkårlig gjennom å diskriminere de foretakene som samme år som et annet foretak først identifiserer og iverksetter Skattefunn-berettigede FoU-prosjekter etter en viss frist. Etter vår mening vil dette være særdeles uheldig, og heller ikke i tråd med de intensjoner som ligger til grunn for Skattefunn-ordningen som sådan.

Hva gjelder fristfastsettelsen under "blandingsalternativet" er det vanskelig for oss å bedømme tidsbehovet med hensyn til søknadsbehandlingen i forskningsrådet. Rent umiddelbart synes imidlertid 1. september å være noe tidlig, og da særlig i forhold til avveining mot næringslivets interesser. Her vises igjen til at søknader mot slutten av året nødvendigvis ikke beror på sendretighet fra søkerens side, men vel så gjerne kan skyldes initieringstidspunktet for det eventuelle prosjektet. Generelt vil vi derfor anmode om at fristen minst forskyves til 1. oktober, i det tre måneder også tør antas å være tilstrekkelig saksbehandlingstid for forskningsrådet.

Når så er sagt mener vi for øvrig å se potensiale for ytterligere fristforskyvning, dersom man samtidig vurderer en lempning av dagens regel i FSFIN § 16-40-6 annet ledd siste punktum:

"Kostnader pådratt før godkjenning av prosjekt kommer til fradrag når de er pådratt i det inntektsår godkjenningen ble gitt."

Etter vårt skjønn er det ingen absolutt nødvendighet å fremsette som krav at godkjenningen må foreligge innenfor det angjeldende inntektsåret, bare den er gitt i tide med hensyn til innleveringen av selvangivelsen. Så vidt vi kan se er det også dette perspektivet som er lagt til grunn i forarbeidene til Skattefunn-reglene, jf. følgende utdrag fra Ot.prp. nr. 1 (2001-2002) punkt 5.8.1:

"(...) Det vises til punkt 5.5.1.2 angående hvilke kostnader som kan inngå i grunnlaget for skattefradraget. Med en godkjenningsordning forutsetter departementet at det i utgangspunktet må søkes om en forhåndsgodkjenning, slik som utvalget foreslo. Departementet vil imidlertid peke på at dette i enkelte tilfeller vil kunne få en del uheldige konsekvenser. Det bør derfor åpnes for at forskningsrådet også kan godkjenne prosjekter etter at de er startet opp. For at ligningskontoret skal kunne kontrollere og godkjenne skattefradraget må prosjektet imidlertid være godkjent senest på et slikt tidspunkt at revisor har mulighet til å kontrollere kostnaden opp mot det godkjente prosjektet. Departementet foreslår at det gis hjemmel til å regulere dette nærmere i forskrift. Slik etterfølgende godkjenning innebærer ikke at fradragsgrunnlaget første gang etter godkjenningen kan økes med FoU-prosjektets kostnader fra tidligere år. Det enkelte års FoU-fradrag må beregnes av det enkelte års godkjente utgifter."

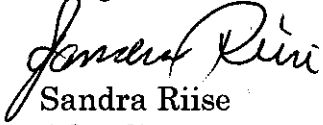
(Vår understreking.)

Når departementet nå etter hvert skal fastsette den endelige fristordningen for Skattefunn-søknader, tillater vi oss derfor å anmode om at det også ses i lys av

muligheten for å kombinere vurderingen med en eventuell tillempling av FSFIN § 16-40-6 annet ledd siste punktum.

Vennlig hilsen

Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening

Sandra Riise
Adm.dir.

Henrik Østbye (sign.)
Leder fagutvalget